

Архитектурно-парковият комплекс „Двореца“ е сред 100-те национални туристически обекта

Директорът на ДЦ ДКИ „Двореца“ - Балчик - Жени Михайлова получава подаръци от кмета на Община Балчик Николай Ангелов, от главния редактор на в-к „Балчишки телеграф“ - Маруся Костова и от Веселин Димитров, който от името на колегите и връчи разкошен букет. *Фото: А. КОСТОВА*

Кой не знае вече за „Двореца“, след като се прочу с двете си билетни каси и десетилетния антагонизъм с Ботаническата градина и Общината. Слава Богу, Кметът Николай Ангелов и Общинската администрация имат сега много добри взаимоотношения с Министерството на културата, към когото е „Дворецът“ и намериха в лицето на директора Жени Михайлова един дипломат, съпричастен човек, който познава отдавнашната справедлива обществена настройка на балчишкия, че Дворецът е на Балчик. Тя е готова

на ползотворно сътрудничество и работи целенасочено за издигане авторитета на Балчик чрез усърдно възстановяване и поддържане на обектите в „Двореца“, чрез модерна политика на увеличаване на туристопотока. Това не остана незабелязано от гражданите на Балчик и от пресата и днес номинацията на Жени Михайлова за „Общественик на годината“ е логична последица.

Трудно, но добра дойна говореност постигна наскоро кметът Н. Ангелов със стопаните на Ботаническата градина

от СУ „Кл. Охридски“ София. Гражданите на Община Балчик ще влизат безплатно в „Двореца“ и Ботаническата градина, срещу лична карта и разрешително от ОБА не само на изложби, концерти и други мероприятия.

Да, броят на туристите в Архитектурно-парковия комплекс е важен за Двореца, за Ботаническата градина, но преди всичко за Община Балчик, в чийто двор е резиденцията, както и прилежащата му инфраструктура. На организирани протести от балчишкия: „Върнете ни

Двореца“ се чува перифразирани думите на Б. Борисов, че това ще стане, след като го преизберат. Това, обаче, не се случва. Дори да бъдем триумвират с УБГ и ДКИ КЦ не ни обещава.

Какви изводи ще си направим от следното: Повече от 150 000 туристи от цял свят са разгледали архитектурните и исторически забележителности в „Двореца“ в Балчик миналата година отчита гордо директорът на държавния културен институт Жени Михайлова. Заедно с най-многобройните левтоници от България,

Русия, Румъния, Германия, Полша, Израел, скандинавските страни, архитектурно-парковият комплекс е разгледан и от туристи от Китай, Япония, Австралия. Няма турист и балчишкия, който да не се е снимал на каменния трон в бившата резиденция на румънската кралица Мария. Обявен за културна ценност, тронът датира от II век и е донесен от кралицата от Флоренция, Италия пояснява авторитетно директорът на културния център жени Михайлова, която заема ръководната длъжност за трета година, а преди това е работила като PR и специалист по туризма, каквато специалност има от ШУ „К. Преславски“.

Българи и чужденци не пропускат да хвърлят монета в Сребърния кладенец, за да се върнат отново на живописния бряг, добавя тя. Кладенецът, ползван от местните хора още от 1765 г., получава името си заради бистрата, сребриста и винаги студена вода.

Вила „Тихото гнездо“, Нимфеумът, параклисът „Света Богородица“, Мостът на въздишките също са сред най-посещаваните обекти в парка. Всички архитектурни забележителности в комплекса, включително чешми, украсени с каменни медальони, железни порти, делви, надписи са събрани в дигитален каталог.

„Много съм щастлива да кажа, че параклисът, който не е реставриран от 40 години, вече приключи с ремонта си – сподели пред нашия вестник Жени Михайлова. Стенописите са изписани в целия параклис. Мина комисия от експерти реставратори, предавателна комисия, която прие работата на изпълнителите. И наистина с много висока оценка беше приета тази работа, финансирана със средства на КЦ. Радвам се, че параклисът „Успение Богородично“ ще блести в хубавия си и прекрасен вид за настоящия туристически сезон.

За откриването му през 1932-34 година идват кипърски монаси, които носят икони, подарък за кралицата, които са от 1821 година. Това са най-уникалните, най-старите запазени икони в този регион.

Чрез пълната реставрация в параклиса ще бъдат върнати позлатеното разятие и тронът, също подарък от кипърските монаси, икопни и иконите. Оригиналните им ще останат в изложбената зала на „Двореца“.

„В момента сме на етап пред приключване на проект за трансгранично сътрудничество 2007-2013 година за градинско и парково изкуство по Черноморието. Този проект е между нас и партньорите – община Текиргьол, община Балчик, Университета „Овидиус“ в румънския град

Констанца и Софийския университет. Ние сме готови с дейностите по този проект. Вече имаме изградена Артгалерия и Информационен център по този проект.

Работим съвместно с хор „Черноморски звуци“, които проведоха своя фестивал, 100-годишнината си и коледния си концерт с наше съдействие. Значим беше музикалният фестивал Мюзик Кампус, Фестивалът „Без граници“, „Виа понтика“, Фестивалът за късометражно кино, учебните програми, тиймбилдингите и конгресният туризъм. Предвиждаме изложби на едни много интересни автори, какъвто е Ненко Балкански-младши; изложба на текстил, нещо, което сме решили да утвърдим. Ще имаме също скулптурни изложби, изложби стъкло, които започнахме през тази година, вече в новата Арт галерия, която ще бъде за пластика и скулптура.

В изложбата „Непреходното“, която уредихме в град Плевен сега, участват 30 художника като голяма част от тях са известни преподаватели в различни художествени академии, които са се вдъхновявали и рисували в Двореца в Балчик.

Награда на Жени Михайлова връчи кметът Николай Ангелов и я удостои със званието „Общественик на 2014 г.“

Маруся КОСТОВА

За човешината и смиренето по празниците

За българския коледен дух ще ви говоря. Само от свое име ще ви говоря, защото имам име. С него се подписвам, не с никнейм или псевдоним.

Коледният дух, за съжаление, не предполага само приповдигната празничност. Предполага смирение, да погледнем в себе си и оттам да тръгне погледът ни за нещата наоколо. Защото ако под елхата ни са натрупани подаръци, има домове, в които и елха няма.

Защото ако след тежките празници изхвърляме остатъците от храната като вече непотребни, някой трепетно чака да ги извади от кофите, да ги попочи и да залъже глада си, а опаковките от подаръците ще предаде във вторични суровини за някоя и друга жълта стотинка. И ще

е по-доволен, отколкото преялите и препилите.

Такъв е животът, такъв е кръговратът му – за един празник, за друг делник, дух е важно да има. А духа не може да го поиздухаш от мърсотията и да си го боднеш на шапката, или го имаш, или - забрави. Но коледният дух припламва във всички души. Поне се надявам. Поне имам надежда Коледата да е била възможна за всички. За хората, чиито къщи бяха съсипани от наводненията. За почернените семейства на нелепо и престъпно загиналите в катастрофи и взривове. За бедните, за унижените и оскъбените, за целия наш народ. Това изобщо не е патетика. И няма нищо общо с позорището „Многострадална Гено-

вева“, ако народецът ни да е многострадален, но жилив и неизтребим, наспроти нечий щения.

Пенсионерите бяха обривани с 40 лв. надбавки. Благодарско, дето се вика, не че при тия обидно ниски пенсии е кой знае какво. Пенсионерът с тези пари не си е купил свинско и винско, а ги е дал за шоколад на внуците си. В социалната мрежа видях, че е създадена група „Подари коледна вечеря на пенсионер в нужда“, където хора от всички краища на страната качват снимки на касови бележки, на пакетчета с най-необходимото за този празник, имената на пенсионерите, до които тези подаръци са достигнали и предизвикали радостни сълзи в очите на забравените от Бога.

Прекрасно, ще кажете. Безспорно. Адмирации! Но като погледнеш реално, то поне всеки втори пенсионер е в нужда. Целогодишно. И всяко дете в социален дом или в семейство на ръба на оцеляването е целогодишно в нужда. Не съм против тези човеколюбиви инициативи, опазил ме Господ, но недолюбвам кампанияността на добротворчеството. Някой да се сеща какво става с инициативата за висящото кафе, висящия хляб, висящото добро? Свивате ли рамене като продавачката от кварталния ми супер, когато преди няколко дни я попитах дали мога да оставя висящи кори за баница, сирене и яйца? Увисна тази кампания, над пропадта на ураджийската ни кампанияност

увисна. А колко са есемесите за „Българската Коледа“ в сравнение с тези за всевъзможните брадъри, гласове на България, сръвайвърри и Х-фактори? Лично мен това ме интересува. И ме засяга. И в двата смисла на тази дума. За вас не знам, надявам се, че далеч не само аз се интересувам от изводи на базата на сравнения. Непразнично ли ви се струва? Ами не е.

Ние, които се суетим из магазините и улиците, които купуваме отрязаните елхи и елхички, за да ги приютим в домовете си за две седмици и после да ги изхвърлим на боклука заедно с огризките от храната си, които се опитваме чрез все повече и повече похарчени суми да си направим празник, защо

забравяме, че Исус Христос се е родил в обора, че е положен не в люлка с копринени пелени и сребърна лъжичка в устата, а в яслата на добитъка, че е израстък в гонения и недоимък в дома на дърводелеца Йосиф? Защо забравяме думите му и доста от нас се опитват за един ден да се почувстват като камила, минаваща през иглено ухо? Не тям е отредено царството небесно. На цялата нищета в държавата сме тръгнали да **кичим с показно благополучие кръпките по тялото й.**

Трябва да се празнува, разбира се. Но след всеки празник, колкото и да е продължителен, идва неизменно делникът. За когото трудов, за кого безработен, но делниците правят годините ни - да-

ли ще са добри, плодоносни, тежки или по-хубави от песен, зависи от нас. Друг работата ни няма да свърши. Друг избора ни няма да направи.

Та съм далеч от мисълта да налагам някому, който се люшка на самодоволството си или оголва белоозъба усмивка в пристъп на човеконенавистничество, някакви прочетени в дебелата книга думи. Не ви поучавам. Не ви съветвам. Споделям своите размисли пред собствената си съвест. Защото искам доброто и човешината да присъстват във всеки един ден от всяка една година, а не само около светлите и светите дати. Ей така, чисто егоистично, ми се иска да сме Човеци. Всички. И да се възродят душите ни.

Маргарита ПЕТКОВА